

Valgliste er der opført adskillige Fattiglemmer, Fallenter og straffede Personer. Som saadanne, der deltog i Valget, (og selvfølgelig stemte med Spire, som alle slige Personer gjøre) ere mig opgivne — saa nævnes 5—6 Personer, og efter at disse Personer ere nævnte, kommer det Raisonnement, som Tauber knytter til Meddelelsen af denne høist interessante faktiske Oplysning: „Jeg anfører ikke dette for at anke over Valglisternes Affattelse, hvortil h r ikke er Stedet, men for at fremhæve det Forargelige i, at Politiet drager saadanne Personer med til Valg.“ Ja, jeg antager ogsaa, at Hr. Tauber meget godt har vidst, at, naar disse 5 Personer, der have nydt Fattigunderstøttelse, nu en Gang have været opførte paa Valglisterne, vil der ikke kunne reises nogen Anke mod Valget af den Grund, at de ogsaa have stemt. Vi have haadt Leilighed til blandt Andet ogsaa i Lørdags at erfare, hvorledes det er den almindelige Mening her, som ogsaa stemmer med Valgloven, at de, som en Gang ere opførte paa Valglisterne, vedblive at være valgberettigede. Der er endogsaa kommet Stemmer frem, der i Modsetning til, hvad der synes at have vakt saa megen Forargelse hos Hr. Tauber, have villet gjøre gjældende, at det i og for sig maatte anses for at være liberalt og smukt at være saa human lige overfor de ulykkelige Medborgere, som have faaet Fattigunderstøttelse. Hvad der synes mig at være underligt — jeg forbigaar Hr. Taubers Udtalelse om, at den Slags Personer, Fallenter og straffede Personer, have særlig Forkjærlighed for Spire — det er dette, at han uddrager den Konklusion af dette Faktum, at det er meget forargeligt, at Politiet drager saadanne Personer med til Valg. Det har overrasket mig; thi formodentlig maa Hr. Tauber vide, at Politiet ikke har Noget at gjøre med Valglisternes Affattelse, og selv om det nu var saa, at det havde Noget at bestille demed, saa synes det, som om han ligesom har villet have Sagen opfattet paa den Maade, at dette endogsaa var flet med Willie, at disse Personer vare opførte paa Valglisterne, skjøndt de ikke vare kvalificerede dertil. Dersom det forholder sig saaledes, vilde det være en Illustration til den Formodning eller Formening, som blev fremsat i forrige Møde af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), at man kunde tænke sig, at Noget kunde med Forsæt lave urigtige Valgliste for paa den Maade at faae tilveiebragt et andet Resultat, end det vilde være blevet, hvis kun virkelige kvalificerede Bølgere vare blevne opførte paa Valglisterne. Denne Bemærkning har som sagt nærmest kun Interesse som Illustration. Det er nemlig en Selvsølge, at disse paa Valglisterne opførte 5 Mænds Stemmegivning ikke kan annulleres. Dermed er jeg færdig med, hvad der er anført som Begrundelse af Hr. Taubers Indledningsbemærkninger, at Valget

ikke vil kunne godkjendes, blandt Andet fordi der for Kongsørs Vedkommende er flet Anvendelse af Politiebedsmyndighed, som næppe kan anses for tilstedelig. Jeg laver det ganske staa hen, hvorvidt man vil billige eller ikke billige Mit, hvad der maatte være gjort fra forskjellige Embedsmænds Side ved dette og tidligere Valg. Det er ikke det Spørgsmaal, som skal afgjøres her i dette Dieblit. Selv om man maatte mene, at forskellige Embedsmænd have viist en større Iver og Interesse for de offentlige Valg, end de have Lov til som Embedsmænd — hvorom jeg ikke udtaler nogen Mening, jeg kjender ikke Forholdene tilstræffelig — synes det mig aldeles afgjort, at det ikke kan faae nogen som helst Indflydelse paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Hr. Dahl er rigtig valgt, eller om det burde have været Hr. Tauber. Den Omstændighed, at en Politimester har sat sig i Spidsen for en Opfordring til at stille sig eller en Opfordring til Bølgerne om at møde og opfylde deres Valgerforpligtelser, det kan man maasse — jeg veed ikke, om man vil gjøre det — mene, at det var en Opræden, som en Embedsmænd helst burde holde sig udenfor, men hvad enten man vil billige eller misbillige Embedsmænds Forhold i saa Henseende, saa kan dette umuligt have den fjerneste Indflydelse paa Spørgsmaalet om Valgets Gyldighed, og alene derom er der Tale. Naar jeg nu altsaa holder dette Moment udenfor og betragter mig som ganske færdig med det, saa bliver der altsaa det andet Moment tilbage, dette System af Intimidation, Lvang, Trusel og, som det synes, Bestikkelser. Naar der nu spørges om, hvad Virkning der skal tillægges Indvirkning paa Bølgere ved Valget, saa er det jo klart nok, at der er en Indvirkning paa Bølgere, som maa siges at være ulovlig, og naar en saadan ulovlig Indvirkning har fundet Sted, saa maa jo vistnok et Valg kasseres, for saa vidt den Valgte har gjort sig skyldig deri. Jeg mener fremdeles for mit Vedkommende, at de Stemmer, som maatte være erhvervede ved Anvendelsen af ulovlig Indvirkning, ligeledes maa kasseres, og som Følge deraf, hvis der var et Valg, hvor Stemmeoverskudet ikke var større, end at det opveides ved Antallet af de Stemmer, som vare erhvervede ved ulovlige Midler, maatte et saadant Valg kunne omstødes. Men naar man da spørger om, hvilke Indvirkningsmidler der maa anses for ulovlige, saa have vi jo først og fornemmelig at se hen til Straffeloven, hvor det er nævnt som strafbart at vinde Stemmer, dels ved Bestikkelse, dels ved at kjøbe dem og dels ved Anvendelsen af Bøld eller Trusel om Bøld. Lad os da for det Første undersøge, om der i denne store Klage ineholdes Noget om, at der skulde være anvendt Bøld eller Trusel om Bøld eller Bestikkelse. Hvad det Første angaar, saa har jeg ved gjentagne Gange omhyggelig at gennemløse Hr. Taubers lange Indledning